

Ολοκληρώθηκαν τα Κ΄ Παύλεια με τον διορθόδοξο Εσπερινό στο «Βήμα» του Αποστόλου Παύλου στη Βέροια.

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Την Κυριακή 29 Ιουνίου το απόγευμα τελέστηκε στο «Βήμα» του Αποστόλου Παύλου στη Βέροια ο καθιερωμένος διορθόδοξος υπαίθριος εσπερινός, χοροστατούντος του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας και συγχοροτατούντων των αρχιερέων - εκπροσώπων των πρεσβυγενών και νεοτέρων Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Εκκλησιών.

Προηγήθηκε λιτανεία της Αγίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου και του ιερού λειψάνου και της Εικόνας του αποστόλου Παύλου από τον μητροπολιτικό ιερό ναό. Στην λαμπρή τελετή, με την οποία ολοκληρώθηκαν οι λατρευτικές εκδηλώσεις προς τιμήν του ιδρυτή της τοπικής μας Εκκλησίας και τελείωσαν τα Κ΄ Παύλεια, παρέστησαν οι τοπικές αρχές και ιδιαίτερα μεγάλος αριθμός πιστών.

Το θείο λόγο κήρυξε ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων, ενώ εκ μέρους των ξένων αρχιερέων χαιρετισμό απηύθυνε ο εκπρόσωπος του

Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος.

Η ομιλία του σεβασμιωτάτου στο Βήμα

Σεβασμιώτατε Έκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου,

Σεβασμιώτατοι Έκπρόσωποι τῶν πρεσβυγενῶν καί νεωτέρων Πατριαρχείων καί τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν,

Ἐξοχώτατοι κύριοι Βουλευτές, ἀξιότιμε κ. Ἀντιπεριφερειάρχᾳ, ἀξιότιμη κ. Δήμαρχε, Ἐλλογιμώτατοι κύριοι καθηγητές, ἀγαπητοί πατέρες, ἀγαπητοί ἀδελφοί,

«Ἡμῶν γάρ τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» (Φιλ. 3.20).

Ὁ λόγος αὐτός τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου ὁ ὁποῖος ἀκούεται καί πάλι ἐδῶ, στό Βήμα του, ὅπως πρὶν ἀπὸ εἴκοσι αἰῶνες, ἀγγίζει τὴν ψυχὴ μας καί τὴν κάνει νὰ ὑψώνεται μαζί του ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανό.

Δέν ἦταν αἰθεροβάμων ὁ ἀπόστολος, δέν ἦταν ἓνας ρομαντικός ἰδεολόγος πού προσπαθοῦσε νὰ ἐλκύσει τοὺς ἀνθρώπους μέ ὑποσχέσεις γιὰ μία ἄλλη, ἄγνωστη, ζωὴ. Ἦταν ἀπόλυτα ρεαλιστής. Ἦταν ἀπόλυτα προσγειωμένος στὴν ἀνθρώπινη πραγματικότητα. Ἦταν ἓνας ἄνθρωπος πού ζοῦσε μέσα στὸν κόσμο καί δέν δίσταζε νὰ διακηρύττει ὅτι «ταῖς χρεΐαις» του «καί τοῖς οὓσιν μετ'» αὐτοῦ «ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες» του (Πράξ. 20.34).

Ὅμως αὐτὴ ἡ σχέση του μέ τὸν κόσμο δέν τὸν ἐμπόδιζε νὰ ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν ἄνθρωπο καί τὸν κόσμο, γιὰ τό παρόν καί τό μέλλον, τὴν ὁποία τοῦ εἶχε κάνει τὴν τιμὴ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός νὰ τοῦ ἀποκαλύψει.

Πῶς ἄλλιῶς θὰ μπορούσε νὰ ἐγκαταλείψει τὴν «ἀναστροφή» του ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ (Γαλ. 1.13), γιὰ νὰ ἀκολουθήσει τὴν κλήση τοῦ Χριστοῦ, ὅταν τοῦ ἐμφανίσθηκε στὸν δρόμο πρὸς τὴ Δαμασκό; Πῶς ἄλλιῶς θὰ μπορούσε νὰ ἐγκαταλείψει τὴν ἄνεση μιᾶς ἡσυχῆς ζωῆς στὰ Ἱεροσόλυμα ἢ στὴ μεγαλούπολη τῆς Ἀντιοχείας ἢ καί στὴν πατρίδα του τὴν Ταρσό, γιὰ μία ζωὴ γεμάτη περιπέτειες, γεμάτη δυσκολίες, γεμάτη διώξεις καί φυλακίσεις καί βασανιστήρια; Πῶς ἄλλιῶς, ἂν δέν πίστευε ὅτι ὁ τρόπος γιὰ νὰ ζοῦμε στὴ γῆ εἶναι νὰ ἀτενίζουμε στὸν οὐρανό. Ὁ τρόπος νὰ πολιτευόμεθα ὡς ἄνθρωποι εἶναι νὰ ζοῦμε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὁ τρόπος νὰ κινούμεθα στὸν κόσμο εἶναι νὰ κινούμεθα ἐν τῷ Θεῷ.

Πῶς ἄλλιῶς θὰ μπορούσε νὰ χαίρει ἐν Κυρίῳ γιὰ τὰ παθήματά του (Κολ. 1.24), γιὰ τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ πού ἔφερε στό σῶμα του (Γαλ. 6.17), ἐάν δέν πίστευε ὅτι «οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Ἑβρ. 13.14), γιατί ἐκεῖ ὑπάρχει τό πολίτευμά μας, στὸν οὐρανό. Ἐκεῖ εἶναι οἱ ἅγιοι συμπολίτες μας (Ἐφεσ. 2.19), ἐκεῖ εἶναι ὁ Θεός πού μᾶς ἀξίωσε νὰ γίνουμε κληρονόμοι του (Ρωμ. 8.17), ἐκεῖ καί ἡ δόξα πού θὰ μᾶς ἀποκαλυφθεῖ καί σέ σύγκριση μέ τὴν ὁποία δέν ἔχουν καμία σημασία καί ἀξία τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ (Ρωμ. 8.18).

«Ἡμῶν γάρ τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει».

Ὑπὸ αὐτὴ τὴν προοπτικὴ ἀντιμετωπίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος τὴν ἐπὶ γῆς ζωὴ, καὶ αὐτὴ συστήνει καὶ στοὺς ἀκροατές του. Δέν συστήνει μία ἀόριστη ἀντιμετώπιση τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς αἰωνιότητος, ἀλλὰ μία ἀντιμετώπιση «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Γι' αὐτό καὶ διαβεβαιώνει τοὺς ἀκροατές του ὅτι «τό πολίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει». Ὁ τρόπος, δηλαδή, νὰ ζοῦμε κατὰ τὴν ἐπίγεια ζωὴ μας εἶναι νὰ ζοῦμε ὅπως θὰ ζοῦμε καὶ στὸν οὐρανό. Καὶ ὁ τρόπος αὐτός περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴν ἐκούσια νέκρωση τῶν μελῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδυναμιῶν μας (Κολ. 3.5)· περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴ σταύρωση τοῦ ἰδίου θελήματός μας χάριν τοῦ θελήματος τοῦ Χριστοῦ· περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴν μίμηση τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἰδίου τοῦ ἀποστόλου (1 Κορ. 11.1).

Μέ τὸν τρόπο αὐτό ὁ χοϊκὸς ἄνθρωπος μετασχηματίζεται σέ οὐράνιο, μεταποιεῖται σέ σύμμορφο τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ (Ρωμ. 8.29). Μέ τὸν τρόπο αὐτό ὁ ἄνθρωπος δέν ἀναζητεῖ τίς ἐπίγειες ἀπολαύσεις ἀλλὰ ζηλοῖ «τά χαρίσματα τὰ κρείττονα» (1 Κορ. 12.31)· δέν ἐπιδιώκει τὸ συμφέρον τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀλλὰ ἐπιζητεῖ τὸ συμφέρον τὸ τοῦ ἑτέρου (1 Κορ. 10.24)· δέν ἐνδιαφέρεται νὰ λαλεῖ τίς γλῶσσες τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων (1 Κορ. 13.1), ἀλλὰ ἐπιδιώκει νὰ ὁμιλεῖ τὴ γλῶσσα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀγάπη. Ἐπιδιώκει νὰ ζεῖ τὴν ἀγάπη καὶ μέσα στὴν ἀγάπη. Ὅχι ὅμως μία ἀγάπη κατ' ἄνθρωπον, ἰδιοτελεῖ καὶ ἐφήμερη, ἀλλὰ τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπη· ἀγάπη ἀνιδιοτελεῖ καὶ θυσιαστική, πού ἀνυψώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ εὐτελεῖ τοῦ κόσμου καὶ τὸν κάνει νὰ μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ (Ἰωαν. 15.10), διότι αὐτὴ μόνο μένει καὶ ὅταν τὰ πάντα ἔχουν παρέλθει.

Ἀδελφοί μου, σέ ἓνα κόσμο ὁ ὁποῖος ἀναζητᾷ ἐναγωνίως τὴν ἀνάπαυση στὰ τερπνὰ καὶ ἡδέα τοῦ κόσμου· σέ ἓνα κόσμο ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται μόνο μέ τὰ ἐφήμερα καὶ τὰ χοϊκὰ ἀδιαφορῶντας γιὰ τὸ μέλλον· σέ ἓνα κόσμο ὁ ὁποῖος θεωρεῖ ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἐξαντλεῖται στὴν ἐξέλιξη καὶ τὴν πρόοδο τῆς τεχνολογίας καὶ δέν διστάζει καὶ αὐτόν τὸν πολιτισμό νὰ τὸν χρησιμοποιήσει γιὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ κόσμου, ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος καθορίζει τὸ στίγμα τῆς ζωῆς τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, μᾶς δίνει μία ἄλλη προοπτικὴ.

«Ἡμῶν τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει», ὅχι γιὰ νὰ ξεχνοῦμε τὴ γῆ, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀγωνιζόμαστε νὰ τὴν κάνουμε σάν τὸν οὐρανό. Ὅχι γιὰ νὰ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸ σήμερα, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀγωνιζόμαστε νὰ γίνῃ τὸ σκαλοπάτι πού θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στό αὐριο. Ὅχι γιὰ νὰ ἀγνοοῦμε τὸν ἀδελφὸ μας, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸν ἀγκαλιάζουμε προκειμένου νὰ ζήσουμε μαζί τὸ οὐράνιο πολίτευμά μας καὶ στὴ γῆ. Γιὰ νὰ μὴν εἶναι ὁ πολιτισμὸς μας ἓνα ἄψυχο δημιούργημα, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἔχει μέσα του τὴν πνοή τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν ἄνθρωπο, τὴν προοπτικὴ τοῦ οὐρανοῦ.

Ἀδελφοί μου, τιμῶντας καὶ φέτος τὸν οὐρανοπολίτη ἀπόστολο Παῦλο, τὸν ἰδρυτὴ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἅς ἀκούσουμε τὸν λόγο του ὡς πρόσκληση γιὰ νὰ ἀναθεωρήσουμε τὴ ζωὴ μας, γιὰ νὰ ἐπανατοποθετήσουμε τίς προτεραιότητές μας, γιὰ νὰ ἐπαναπροσδιορίσουμε τὴν κατεύθυνση πρὸς τὴν ὁποία βαδίζουμε.

«Ἡμῶν τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει». Καί ἐκεῖ βρίσκεται ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὁποίας ἔχουμε τήν εὐλογία νά μᾶς ἐπισκέπτεται αὐτές τίς ἡμέρες γιά νά συνεορτάσει μαζί μας τή λαμπρά μνήμη τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου καί ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ βρίσκεται αὐτός ὁ ὁποῖος πρίν ἀπό εἴκοσι αἰῶνες μᾶς δίδαξε γιά πρώτη φορά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Αὐτός ὁ ὁποῖος μέχρι καί σήμερα ἀγωνιᾷ καί προσεύχεται γιά νά μορφωθεῖ ὁ Χριστός στίς ψυχές μας. Αὐτός ὁ ὁποῖος δέν θά παύσει ποτέ νά ἐπιβλέπει ἐπί τήν ἄμπελον ταύτην καί νά μεριμνᾷ «ἵνα καρπὸν πολὺν φέρῃ», ὁ πρωτοκορυφαῖος καί μέγας Παῦλος.

Σ' αὐτόν ἀνήκει ἡ εὐγνωμοσύνη μας. Σ' αὐτόν ἀνήκει ὁ σεβασμός καί ἡ ἀγάπη μας. Σ' αὐτόν ὀφείλονται καί ὅσα ταπεινά καί ἐλάχιστα κατορθώσαμε νά τοῦ προσφέρουμε τὰ εἴκοσι αὐτά χρόνια τῶν «Παυλείων» πού συμπληρῶνονται ἐφέτος. Σ' αὐτόν ἀνήκει ἡ δόξα καί ὁ ἔπαινος καί τοῦ τόν ἀποδίδουμε μέ βαθειά συναίσθηση τῆς ἀποστάσεως πού μᾶς χωρίζει ἀλλά καί μέ τή βεβαιότητα ὅτι θά δεχθεῖ τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη μας ὡς στοργικός γεννήτορας καί πνευματικός μας πατέρας καί δέν θά παύσει νά μᾶς συνοδεύει μέ τίς πρεσβεῖες του καί νά μᾶς χαρίζει τίς οὐράνιες εὐλογίες του.

Καί καθώς μέ τόν Διορθόδοξο πανηγυρικό ἐσπερινό ὀλοκληρῶνονται οἱ ἐκδηλώσεις τῶν εἰκοστῶν ἐπετειακῶν «Παυλείων», ἐπιτρέψατέ μου νά ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες καί τήν εὐγνωμοσύνη μου γιά ἄλλη μία φορά πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους καί Θεοφιλεστάτους ἀρχιερεῖς, ἐκροσώπους τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί τῶν Μακαριωτάτων προκαθημένων τῶν πρεσβυγενῶν καί νεωτέρων πατριαρχείων καί τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, γιά τήν παρουσία τους καί τή συμμετοχή τους καί εἰς τό Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριό μας καί εἰς τίς λατρευτικές ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Παύλου.

Ἐπιτρέψατέ μου νά ἐκφράσω τίς ὀλόθυμες εὐχαριστίες μου πρὸς τόν πανοσιολογιώτατο Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπεδίου, πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Ἐφραίμ, γιά τή μεγάλη εὐλογία πού μᾶς μετέφερε, κομίζοντας στήν πόλη μας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Κ' Παυλείων, τήν τιμία Ζώνη τῆς Παναγίας μας.

Ἐπιτρέψατέ μου νά ἐκφράσω καί τίς εὐχαριστίες μου πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ' Διεθνοῦς Συνεδρίου μας, ἡ ὁποία παρίσταται καί στόν πανηγυρικό αὐτό ἐσπερινό, πρὸς τόν ὅλους, κληρικούς καί λαϊκούς, ἄρχοντες καί ἀρχομένους, καί ὅλους τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητές πού τίμησαν μαζί μας τόν μεγάλο ἀπόστολο Παῦλο.

Εὐχομαι διὰ πρεσβειῶν του «ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός κατευθύνει τήν ὁδόν ὑμῶν» (1 Θεσ. 3.11) εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

© gerbekes - I.M.B.N.K.

© gerbekes - I.M.B.N.K.

Πηγή: imverias.gr